

gebeurd, meester ; ge moogt mij vrij gelooven » besloot de na-zestig-jaar nog-huiverende-pachter.

Hey-Kruis.

G. De Clercq, onderw^r.

2. Kleudden draagt een boerenknecht naar huis (1).

Een knecht van het pachthof van Bouchout te Meysse had zich op eenen zondag te Wemmel wat laat vermaakt. Onderwege, toen hij voorbij het pachthof van Kerselaars ging, schoot Kleudden onder zijn beenen onder de gedaante van 'nen witten hond en liep met hem over dun en dik door het veld, omtrent eene halve uur ver. Aan de poort van 't pachthof van Bouchout zette hij hem af en verdween.

Meysse

H. VAN DIEVOET.

3. Kleudden draagt een pikker.

Op eenen warmen zomernacht gingen drij pikkers naar het veld, om het werk, dat zij in den dag om wille van de hitte hadden moeten staken, voort te zetten. De maan was nog niet opgestaan en zij konden niet goed zien. Daarom besloten zij hunne kleeren uit te doen en een weinig neder te zitten tot het klaarder werd. Nauw lagen de kleeren daar of zij hoorden in de verte, een gerammel van een ketting, en dat kwam nader en nader en eindelijk op de plaats waar de kleeren lagen. Een van de pikkers stond op en wilde naar de kleeren kijken ; maar die lagen daar rustig en hij zag niets ; het gerammel duurde evenwel voort.

Intusschen werdt het nog donkerder en in de verte begon het te donderen ; en de pikkers besloten naar huis te gaan, want zij ondervonden dat zij toch niet zouden kunnen arbeiden. Nauwelijks hadden zij hunne kleeren aangetrokken, of het gerammel kwam in eens en snel nader ; en er vaarde iets tusschen de beenen van een der pikkers en het liep met hem voort. Deze schreeuwde zoo luid hij maar kon : « Kleudden, Kleudden ! Slaat toe, slaat toe ! Ik zit er op ! »

Maar de anderen lachten hem uit ; want zij zagen hem wel voortrijden, doch konden Kleudden niet erkennen ; hij had zich onzichtbaar gemaakt. En hoe meer zij lachten hoe erger het met den eersten toeging en hoe gruwelijker hij schreeuwde ; want hij voelde wel op wiens rug hij zat. Kort en goed, hij moest zoolang mede, tot dat hij aan een vijver kwam. Daar sprong Kleudden in en hij liet den man halfdood in het gras liggen.

1) Deze geschiedenis werd aan onzen medewerker over 45 jaar door den held zelf, die toen een bejaard man was, verteld.

En als de anderen nu bijkwamen zagen zij wel dat het gemeend was. Ook hebben zij sedert dien tijd niet meer gespot, als zij 's nachts iets ontmoetten.

(Te Koekelberg opgeteekend uit den volksmond door Wolf (1)).

4. Kleudden vaart met een koewachter in de lucht.

Een boerenknecht van Eversem (onder Meysse) vertelde mij krachtadig het volgende : « Toen ik als koewachter diende op eene hoeve te Sempst werd ik op 'nen avond opgenomen door Kleudden. Hij ging met mij vliegen in de lucht en ik zat scherlings op zijnen rug. Ik had bijna een groot ongeluk voor, want ik bleef met mijne voeten aan het kruis van den toren van Eppeghem hangen zoodat ik zoo naar van Kleudden zijnen rug rees. »

(Meysse : Uit den volksmond opgeteekend door H. VAN DIEVOET.)

5. Kleudden betoovert de pap.

Diezelfde persoon, die Merten heette, blijkt wel meer dan eens met Kleudden te doen gehad hebben. Hij vertelde nog de volgende historie : « Op 'nen avond kwam ik t'huis van mijn werk en als ik binnen kwam zei mijn wijf : « Merten, er zal in 't kort iets « schraboubel » gebeuren : Dezen achternoen is Kleudden in huis geweest ! Een groote zwarte kat, met een koppel oogen gelijk blinkende lanterens, kwam hier binnen geloopt. Uit hare oogen, ooren, bakkes en neus kwam vuur gesprongen. Zij schoot eerst naar den « berrebank(2) » en brak er vijf « sjatten » die daar ineengezet stonden. Dan is zij al huilen door de schouw verdwenen. » En inderdaad, denzelfden avond nog, speelde de deugniet hier zijn perten.

Mijn vrouw had boekweitpap gezoden en als ze er met den houten pollepel wou in scheppen was de pap zoo stijf dat zij er niet kon door-douwen. Ik probeerde ook, maar ik kon nog veel minder dan mijn wijf. De ijzeren pot met pap stond in huis op den vloer. Ik deed mijn blokken uit en ging met mijn zokken op de pap staan en ik zakte er nog niet door, - zoo stijf was zij !

Id.

(Vervolgt)

1) Wolf : Niederländische Sagen, n° 488. Hij geeft echter Lodder op in plaats van Kleudden. Met A. De Cock en I. Teirlinck (Brabantsch Sagenboek I b. 89) meenen wij dat er hier wel eene vergissing vanwege Wolf zal zijn. Te Koekelberg spreekt men immers altijd van Kleudden.

2) Berrebank (hier mannelijk), eigenlijk bordebank (van bord : kom ?) gemetste bank in oude keukens waar het keukenkatijl op staat.